

Piše: Igor Isailović

Crvena linija

Vekovi iza nas, ratne godine, komunizam, otimanje teritorije i secesija, razvoj demokratije, spoljne sankcije, inflacija, sporne privatizacije, krizne situacije, poplave, epidemije, problemi sa likvidnošću, veliki stečajevi, ugrozili su jezgro srpske nacije. U strašnim godinama od nastanka srpske države pa do danas prošli smo veoma trnovit put, a sva je prilika da će trnja biti u izobilju i u narednom periodu. Želja za polarizacijom nacije pojedinih interesnih grupa veoma je izražena, a posledice ukoliko se uspe u tome bile bi poražavajući i strašnije od svih nedaća kroz koje smo prošli.

Svedoci smo da u borbi za vlast, interes, strani interes nema crvenih linija.

Mediji kao istinska sedma sila žive od senzacija i vrlo lako nasledaju na podmetanja. U vreme kada bi podizanje standarda građana, čuvanje postojećih i otvaranje novih radnih mesta, izgradnja infrastrukture, borba za suzbijanje posledica pandemije, trebalo da budu primarne teme kojima treba da se bavimo, nama se plasiraju digresivne teme koje su de facto bitne samo njenim akterima. Da li će neko učestvovati u izborima, ko je kome šta rekao, analiza događaja iz devedesetih, udaranje u šerpe, vartrometi, štrajk glađu iz iracionalnih razloga, jačanje krajnje desnice, nisu teme koje bi trebalo da interesuju 95% građana Srbije.

U tom plasiranju digresivnih tema stvara se polarizacija Srbije, a građani, kao pod dejstvom opojnih sredstava, bivaju učesnici i sve češće prelaze crvene linije i od jednog pristojnog društva srljamo u drugu krajnost. Pravni sistem sve češće zanemaruje propise, pa građani imaju sliku da je pripadnost političkoj opciji ekskulpirajuća okolnost za dela koja se često mogu definisati kao delo jednog divljaka a ne čoveka. Danas je tako lako, i nekažnjivo, da bilo kome pretite, da ga ponižavate, vređate, etiketirate.

Sloboda medija i slobode građana često su izgovor za kršenje upravo tih sloboda.

Nema adekvatnog mehanizma u cilju zaštite građana da budu informisani u skladu sa zakonom. Naime, danas postoji toliki broj portala koji su registrovani kao mediji da je broj medija možda veći od broja novinara. Svakog dana se plasiraju senzacionalističke priče u kojim se obavezno neko neosnovano etiketira. Prednjače mediji kojima je cilj da sve aktivnosti vlade, njenih članova, prijatelja, porodice, pa i dece predstave u najnegativnijem svetlu. Novinari (samozvane

Crvena linija pristojnosti, kulture i kvaliteta života takođe mora da postoji. Nije realno očekivati pravilan razvoj jedne nacije ukoliko predstavnici naroda, političari i poslanici koriste silu, uvrede i nereda kao legitimno oružje za ostvarenje svojih interesa. Često se zanemaruje poslovice, ili intelektualne sposobnosti pojedinih političkih aktera nisu na adekvatnom nivou da bi shvatili da „Ako drugog poštuješ za sebe ne brini“.

erudite) često se ne libe da se na Tviteru jasno svrstaju za jednu a protiv druge političke opcije. Svoj politički angažman najjasnije demonstriraju upravo oni novinari koji sebe predstavljaju kao lidere slobodnog novinarstva. Česti manir novinarskih udruženja jeste da im saopštenja za javnost budu takva da se ne zna da li je to saopštenje pisala neka politička stranka ili politička opcija ili samo udruženje. Kako verovati toj „slobodnoj“ reči? Gde je crvena linija?

Politička prepucavanja i nebriga za progresivne ideje i projekte jeste najsebični-

ja stvar koju birači ne zaslužuju. Naime, crvena linija političkih prepucavanja jesu srpski nacionalni interesi, a to su razvoj Srbije, bolji standard građana, rast srpske privrede i očuvanje teritorijalnog integriteta.

Crvena linija pristojnosti, kulture i kvaliteta života takođe mora da postoji. Nije realno očekivati pravilan razvoj jedne nacije ukoliko predstavnici naroda, političari i poslanici koriste silu, uvrede i nereda kao

legitimno oružje za ostvarenje svojih interesa. Često se zanemaruje poslovice, ili intelektualne sposobnosti pojedinih političkih aktera nisu na adekvatnom nivou da bi shvatili da „Ako drugog poštuješ za sebe ne brini“.

Dakle, ko god pomisli da je neke crvene linije moguće pomerati bez posledica, samo neka napravi retrospektivu svega što nas je snašlo i što nas čeka iza ugla ukoliko smo se neljudski ponašali ili se ponašamo. ▢

Igor Isailović, advokat